

КОПІЯ

ПЕЧЕРСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД МІСТА КИЄВА

Справа № 757/5777/15-ц

УХВАЛА

08 червня 2015 року Печерський районний суд м. Києва в складі:
головуючого судді – Цокол Л.І. ,
при секретарі – Міщенко О. О.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні суду в м. Києві клопотання Джейкейікс ойл енд Піелсі, Полтави ГЕС Б.В., СП "Полтавська газонафтова компанія" до Держави України, яку представляє Міністерство юстиції України про надання дозволу на примусове виконання іноземного арбітражного рішення від 14.01.2015 року, винесеного Надзвичайним арбітром Рудольфом Дольцером за Арбітражним Регламентом Торгівельної палати міста Стокгольм,-

ВСТАНОВИВ:

Заявники ДЖЕЙКЕЙІКС ОЙЛ ГЕС ПІЕЛСІ (JKX OIL & GAS PLC) та Полтава ГЕС Б.В. (POLTAVA GAS B.V.) звернулись до суду із клопотанням і просять надати дозвіл на примусове виконання Рішення від 14 січня 2015 року винесеного Надзвичайного арбітром Рудольфом Дольцером (Rudolf Dolzer) за Арбітражним Регламентом Торговельної палати міста Стокгольм, місце проведення арбітражу - Стокгольм, Швеція, за Арбітражним розглядом № ЕА/2015/002 за позовом ДжейКейікс Ойл енд ГЕС Піелсі (JKX OIL & GAS PLC), ПОЛТАВА ГЕС Б.В. (POLTAVA GAS B.V.) та СП «Полтавська газонафтова компанія» до держави України в особі Міністерства юстиції України, відповідно до якого:

1. Державі Україні наказується утриматися від накладення рентної плати за користування надрами для видобування природного газу компанією СП «ПОЛТАВСЬКА ГАЗОНАФТОВА КОМПАНІЯ» за ставкою вищою ніж 28 %, що була передбачена Податковим кодексом України до 31 липня 2014 року.

2. Цей Наказ застосовується від дати його прийняття до визначення забезпечувальних заходів основним Складом арбітражного суду по цій справі.

3. Інші клопотання Заявників залишаються без розгляду.

4. Наказ про здійснення забезпечувального платежу не видається.

5. Рішення про витрати на надзвичайний розгляд не ухвалюється.

2. Зобов'язати державу Україну при розрахунку податкових зобов'язань компанії СП «ПОЛТАВСЬКА ГАЗОНАФТОВА КОМПАНІЯ» (вул. Фрунзе, 153, 5-м поверх, м. Полтава, 36002, ідентифікаційний код 20041662,) зі сплати рентної плати за користування надрами для видобування природного газу застосовувати ставки, чинні до 31 липня 2014 року, тобто 28 %.

Подане клопотання підтримано представниками заявників Гелетій М.В. та Гришко С.Ю. під час судового розгляду. Представники звертали увагу суду на тому, що про розгляд питання Держава Україна була повідомлена належним чином, шляхом направлення відповідного повідомлення електронною поштою, про яку зазначено, а також Державі Україна було відомо про спір який виник з заявниками. Наполягали та наводили аргументи щодо відсутності підстав для відмови у задоволення клопотання .

Представники Міністерства юстиції України Опанасенко А.В. та Ус Д.М. заперечували проти задоволення клопотання вказуючи на те, що арбітражний процес не відповідав угоді сторін, оскільки стягувач не мав права звертатись із заявою про винесення Надзвичайного арбітражного рішення, а Надзвичайний арбітр не мав права приймати таку заяву до розгляду, як і задовольняти її, з огляду на недотримання обов'язкового тримісячного строку, встановленого ст.26 (2) Договору

до Енергетичної Хартії та Заключного акту до неї, ратифікованого Законом України від 16.02.1998р. Лист заявників від 13.11.2014р. , яким було направлено повідомлення про спір до Адміністрації Президента України, не може вважатись повідомленням про початок мирних переговорів. Крім того представники вказують на те, що Держава Україна не була належним чином повідомлена про призначення арбітра та про арбітражний розгляд, а тому не могла надати свої пояснення. Вказане свідчить про наявність підстав для відмови у задоволенні клопотання про визнання й виконання Надзвичайного арбітражного рішення відповідно до підпункту б ч1 ст.V Нью-Йоркської Конвенції та ч1 ст. 396 ЦПК України, що є самостійною підставою для відмови у задоволенні клопотання. Крім того представники звертали увагу на те, що Надзвичайне арбітражне рішення винесено зі спору, що не передбачений чи не підпадає під умови арбітражної угоди , оскільки під час ратифікації України ДЕХ у 1998 році Арбітражний регламент не містив у собі положень про призначення надзвичайних арбітрів і винесення надзвичайних арбітражних рішень про застосування до відповідача запобіжних заходів. До того ж представники посилались на те, що виконання зазначеного рішення порушуватиме публічний порядок України та загрожуватиме її інтересам, оскільки види і розміри податків можуть встановлюватись виключно Кодексом, а зміна розміру обов'язкових платежів призведе до зміни ставок рентної плати за користування надрами для видобування природного газу, що призведе до значного погіршення економічного стану держави.

Суд вислухавши пояснення представників заявників, представників Міністерства юстиції України яке представляє інтереси Держави, вивчивши надані сторонами письмові докази, прийшов до наступного висновку.

Згідно ст. 396 ЦПК України клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду не задовольняється у випадках, передбачених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Якщо міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, такі випадки не передбачено, у задоволенні клопотання може бути відмовлено з підстав визначених ч2 цієї статті.

Встановлено, що правовідносини у вказаному спорі регулюються Нью-Йоркською Конвенцією про визнання і виконання іноземних рішень 1958 року, ратифікованою Україною 10.08.1960р., Регламентом Арбітражного інституту Стокгольмської торгової палати, для України набув чинності 07.06.1959р., Договором до Енергетичної Хартії, який був ратифіковано Україною 06.02.1998р.

Згідно частини 1 ст. V Нью-Йоркської Конвенції про визнання і виконання іноземних рішень 1958 року у визнанні та приведенні до виконання арбітражного рішення може бути відмовлено на прохання тої сторони, проти якої воно постановлене, тільки якщо ця сторона надасть компетентній владі за місцем, де запитується визнання та приведення до виконання, докази того що :

- Склад арбітражного органу або арбітражний процес не відповідали угоді сторін або, за відсутності такої, не відповідали закону країни, де мав місце арбітраж;
- Сторона, проти якої винесено рішення, не була належним чином повідомлена про призначення арбітра або про арбітражний розгляд або з інших причин не могла надати свої пояснення;
- Зазначене рішення винесено зі спору, що не передбачений чи не підпадає під умови арбітражної угоди чи арбітражного застереження в договорі, або містить постанов з питань , що виходять за межі арбітражної угоди.

Крім того, відповідно до частини 2 вказаної статті у визнанні та виконанні арбітражного рішення може бути відмовлено, якщо компетентна влада країни, в якій запитується визнання та приведення до виконання, виявить, що визнання та виконання цього рішення суперечить публічному порядку країни, де запитується визнання та виконання арбітражного рішення.

З огляду на зазначене суд розглядає питання відповідно до ч1 ст.396 ЦПК України.

Встановлено, що справа стосується інвестиційного спору між Заявниками та Боржником, що виник через невиконання Боржником своїх міжнародно-правових зобов'язань за Договором до Енергетичної Хартії (надалі - «ДЕХ»), згода на обов'язковість якого була надана Верховною Радою України Законом України «Про ратифікацію Договору до Енергетичної Хартії та Протоколу до Енергетичної Хартії з питань енергетичної ефективності і суміжних екологічних аспектів»

Як установлено в Рішенні, Заявники є інвесторами у сенсі ст. 1 ДЕХ. Україна, відповідно до

ст. 26(3) ДЕХ, висловила свою згоду на передачу спорів з інвесторами до Арбітражного Інституту Торговельної Палати м. Стокгольм.

13 листопада 2014 року Заявники надіслали лист Боржнику, щоб мирним шляхом вирішити зазначений інвестиційний спір відповідно до ст. 26 ДЕХ та відповідно до Угод про сприяння та взаємний захист інвестицій, укладених між: (i) Україною та Королівством Нідерландів, а також (ii) Україною та Сполученим Королівством Великобританії і Північної Ірландії.

7 січня 2015 року Заявники звернулися до Арбітражного Інституту Торговельної Палати м. Стокгольм (надалі - «Палата») з клопотанням про призначення Надзвичайного Арбітра і вжиття заходів забезпечення до моменту формування складу арбітражного суду відповідно до ст. 32(4) та Додатку II Арбітражного Регламенту Палати 2010 року (надалі - «Арбітражний Регламент»).

Правління Торговельної Палати м. Стокгольм 7 січня 2015 року звернулось до Рудольфа Дольцера, громадянина Німеччини, із питанням про те, чи він погодиться виступити надзвичайним Арбітром.

7 січня 2015 року Палата повідомила Боржника про Клопотання від Заявників, надіславши повідомлення електронною поштою та кур'єром.

8 січня 2015 року Правління Торговельної Палати поінформувало сторони про винесення таких рішень: (i) про призначення Професора Рудольфа Дольцера Надзвичайним Арбітром і (ii) про визначення міста Стокгольм місцем проведення процедури. Ці рішення були винесені згідно з ст.ст. 4 та 5 Додатку II до Арбітражного Регламенту, відповідно.

8 січня 2015 року Рудольф Дольцер надав Палаті свою згоду на призначення його надзвичайним арбітром (надалі - «Надзвичайний Арбітр»), про що Палата повідомила сторони. Цього ж дня, Палата також передала Клопотання від Заявників Надзвичайному Арбітру відповідно до Додатку II, ст. 6 Арбітражного Регламенту.

9 січня 2015 року, Професор Рудольф Дольцер письмово звернувся до сторін з метою встановлення часового графіку процедури:

- 12 січня 2015 року, о 17:00 (час за Гринвічем) - строк подання відповіді Україною.
- 13 січня 2015 року, о 15:00 (час за Гринвічем) - телефонна конференція на вимогу сторін.
- 14 січня 2015 року, о 10:00 (час за Гринвічем) - строк подання остаточних коментарів сторін, за наявності.
- 14 січня 2015 року, до кінця дня - строк винесення Рішення Надзвичайним Арбітром.

9 січня 2015 року Заявники поінформували Надзвичайно Арбітра та Україну про те, що вважають за необхідне провести телефонну конференцію 13 січня 2015 року о 15:00 (час за Гринвічем).

12 січня 2015 року Палата повідомила сторони про задоволення прохання Надзвичайного Арбітра щодо продовження строку розгляду клопотання та винесення рішення до 14 січня 2015 року, відповідно до Додатку II, ст. 8(1) Арбітражного Регламенту.

12 січня 2015 року Надзвичайний Арбітр надіслав повідомлення сторонам та Палаті, повідомивши наступне:

- він був повідомлений Палатою про те, що Україна отримала повідомлення про розгляд клопотання;
- він не отримував жодної відповіді від України у визначений строк до 12 січня 2015 року, 17:00 (час за Гринвічем);
- підтвердив те, що конференція запланована на 13 січня 2015 року о 15:00 відбудеться.

13 січня 2015 року телефонна конференція відбулась, як і було попередньо узгоджено.

14 січня 2015 року, у погоджений Надзвичайним Арбітром час до 10:00 (час за Гринвічем), Заявники подали свої остаточні коментарі. 14 січня 2015 року о 17:25 (час за Гринвічем) Надзвичайний Арбітр постановив Рішення, яке є предметом цього клопотання. Україна не взяла жодної участі в арбітражному розгляді.

16 січня 2015 року пан Антон Янчук, заступник Міністра юстиції України з питань європейської інтеграції, письмово підтвердив, що Міністерство юстиції отримало сповіщення про призначення Професора Рудольфа Дольцера Надзвичайним Арбітром та про направлення відповідного клопотання.

19 січня 2015 року заявники звернулись до Надзвичайного Арбітра з клопотанням про виправлення кількох опісок у Рішенні. Надзвичайний Арбітр надіслав запит Україні про надання відзиву до 21 січня 2015 року на клопотання Заявників про виправлення опісок. Україна так

Рішення про витрати на надзвичайний розгляд не ухвалюється.
Ухвала може бути оскаржена до Апеляційного суду м. Києва через районний суд протягом п'яти днів з дня її оголошення.

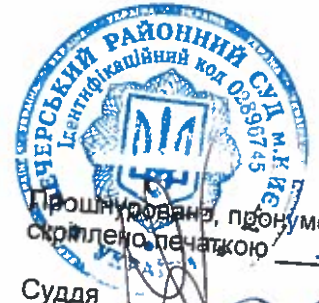
Суддя

ПІДПИС

Цокол Л.І.

З оригіналу
Станом на 03.06.2015
Рішення, ухвалене
не набрало чинності
Суддя
Секретар

Прощифрована, пронумеровано та
скріплено печаткою 5 арк.

Суддя [Signature] Цюкол Л. І.

Секретар [Signature] Миценко О. С.